

Виктор Зозуља

Превремени парламентарни избори, одржани у недељу у Србији, нису донели решењ а кризе у унутрашњој политици. Гласачи су, као и раније, подељени на два једнака табора. Један представљају такозване демократе – они којима је улазак у ЕУ на првом месту, а повратак Косова на другом. Други табор чине националисти и радикали, којима је приоритет Косово, а Европа је на другом месту. Србија се сада нашла у ћорсокаку: питање је да ли ће се нова влада уопште моћи да се формира.

Формални победник одржаних избора јесте демократски блок «За европску Србију» председника Бориса Тадића – према прелиминарним подацима, њега је подржало 38 процената Срба, што му обезбеђује 102 или 103 посланика у парламенту који броји 250 места. Једини очигледан коалициони партнер овог блока јесте Либерално демократска партија, са свега 13 освојених мандата. Међутим, велики је ризик ступање у алијансу са либералима који су отворено признали независност Косова.

Друго крило чине: странка која се убраја у фаворите – Српска радикална странка (са 76 мандата), «народњачки блок» који чине Демократска странка Србије и «Нова Србија» (са око 30 мандата) и Социјалистичка партија Србије (са 20-21 мандатом), што укупно износи 126-127 места у скупштини. Уколико успеју да се договоре, формираће нову владајућу коалицију.

Аналитичари предвиђају три могућа сценарија. Према првом сценарију, демократе ће ипак успети да формирају коалицију, придобивши власти жељне социјалисте. Други сценарио предвиђа формирање националистичке коалиције. Међутим, постоји и трећи пут - влада се неће формирати у догледно време, пошто могући партнери неће успети да дођу до договора.

Српском народу се може успоставити дијагноза – «косовски синдром». Ипак, методе лечења су дијаметрално супротне. Једни сматрају да смртну увреду (а Косово је, у сваком случају, историјско срце Србије!) треба заборавити, непромишљено се бацајући у наручје Бриселу. Други су убеђени да не треба журити и називати пријатељима оне који су допринели фактичком одвајању покрајине. Ко је у праву? Лакше је, наравно, заборавити увреду. Међутим, да ли ће то заиста обезбедити стабилност, мир и сачувати национални понос?

Коначни резултати избора биће објављени 15. маја. Свима је јасно: мира у напаћеној српској земљи неће бити, све док се не донесе праведно решење за косовско питање које ће почивати на основама међународног права. Када су руски представници са највиших трибина говорили о томе да је «косовски преседан» гори од куге, у то је мало ко веровао. Сада је очигледно да је «вирус» захватио не само српске бираче, већ се невероватном брзином раширио и по свету. Мира у скорије време неће бити не само у Београду, већ и у многим другим регионима, на пример у Грузији. Чак и могући улазак Грузијаца у НАТО није најбољи лек за ову, крајње опасну, заразну болест.

Известија, 12.05.2008.

<http://www.izvestia.ru/world/article3116099/>